

som en Institution, han ønskede bort. Jeg har albrig nogenfinde næret nogen Betænklighed ved, at det danske Folkething i sin Tid havde gjort det, som jeg syntes var naturligt, nemlig tielkligt at drage dette Ministerium til Ansvar og afvente Dom. Det er mit Standpunkt i denne Sag, og vedbliver at være det, saalænge jeg har Plads i dette Thing. For mig er det ingen Taleform at sige, at jeg forbeholder mig Folkethingets Ret med Hensyn til at gjøre Ansvar gjældende ogsaa paa dette Punkt, hvor det kommer frem for os fra Statsrevisionens Side. Dette er en Ret, som man ogsaa kan have for Fremtiden, og som man ogsaa kan forbeholde et kommende Folkething. Jeg har ingen Betænklighed derved, men jeg vil ved denne Leilighed gjøre det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds og de andre ærede Medlemmer, som maatte synes, at dette var en klar Udtalelse, opmærksom paa, at der er Hensyn at tage overfor Statsrevisorerne med Hensyn til deres Stilling til det aflagte Statsregnskab, og at Folkethingets Udvalg ikke kan undlade at tage berettiget Hensyn til de Indstillinger, som komme fra Statsrevisionen med Hensyn til et saadant Punkt. Dette er i formel Henseende noget helt andet end det klare Standpunkt, som det ærede Medlem hævdede. Dette er ikke tilstrækkeligt; det udtømmer ikke det Krav, som det nu for Tielkligt indstilles til Folkethinget at tage Beslutning om.

Sorup: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gjøre, og jeg skal gjøre dem meget korte. Til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har jeg ikke Meget at sige. Det ærede Medlem klagede over, at mine Bemærkninger om hans Betænkning vare for lystige, men til Gjengjæld vare jo det ærede Medlems Bemærkninger til mig tilstrækkelig bedrøvelige, saa at dette kan gaa lige op. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som jeg ikke skulde have opholdt mig ved, hvis den ikke paa en høist overraskende Maade var bleven gjentagen af den ærede Ordfører for Flerallet (Alberti). Det var nemlig denne Henvisning til Statsrevisionens Instrux, som Flerallet og dets Ordfører saa grundig have misforstaaet. I Instruxens § 4 staar der ikke Noget som helst om det, som de Herrer tro, der staar deri. Det, der staar deri, er kun dette, at Statsrevisorerne skulle sammenholde Regnskabets Poster med Finantslovens Poster, men derfor den ærede Ordfører havde gennemlæst den Statsrevisions-Betænkning, hvorom der her er Tale, nemlig fra 1877—78, saa vilde han have set, at det har Statsrevisionen netop gjort, og netop den Afdeling af Statsrevisionen, som den ærede Ordfører støtter sig til, har aldeles udførlig Punkt for Punkt foretaget den Sam-

menligning, som Instruxens § 4 paabyder Revisorerne at foretage. Utsaa, dette er der ikke Tale om. Det, hvorom der er Tale i Statsrevisionens Betænkning, er en helt anden Ting, nemlig Spørgsmaalet om, hvilke Summer der ere hjemlede i den ene Art, og hvilke Summer der ere hjemlede i den anden Art af Bevillinger; men dette er saadant et Spørgsmaal, som Statsrevisionens Instrux ikke kan sige det Allermindste om, thi denne Instrux er jo lige saa lidt som de andre legale og administrative Akter skreven med en provisorisk Finantslov for Die. Det kunde ikke staa i Statsrevisionens Instrux, at Statsrevisorerne skulde passe paa, hvilke Poster der vare hjemlede ved en provisorisk Finantslov, og hvilke der vare hjemlede ved andre Finantslove. Dette kunde umulig staa der, og de Betænkligheder, som fremkom fra den ærede Ordførers Side, bero altsaa paa en fuldstændig Misforstaaelse af, hvad der her er Tale om. Der er derfor heller ikke i Indstillingen fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) gjort noget som helst Dementi af Statsrevisionens Standpunkt. Den Interesse, som Statsrevisionen har i at faa disse Tal ud, er en meget berettiget Statsrevisionsinteresse, men det har ikke Spor af politisk Interesse. For os er det ligegyldigt, hvilke Tal den provisoriske Finantslov gaar ud paa, thi det er Noget, som vi altid kunne faae afgjort siden. Skulde der blive anlagt Rigsretssag, saa vilde det blive den offentlige Anklagers Sag at fremsætte disse Tal. Det, hvorom der her er Tale, er kun en Afgjørelse af selve den provisoriske Finantslovs Karakter som hjemlende eller ikke hjemlende disse Udgifter, og dette kunne vi meget godt afgjøre, uden at have et eneste Tal at holde at til. Nu er det jo desuden ogsaa saaledes, og Flerallet i sin Betænkning slet ikke har optaget det Allermindste om Instruxens § 4. Der staar i Flerallets Hovedindstilling under Nr. 2: „Det for Finantsaaret 1877—78 kan iøvrigt ikke passere“, men der staar ikke det Allermindste om det, som den ærede Ordfører har talt om, og som han har bebrejdet os, at vi ikke have gjort i vor Indstilling. I den Henseende er der ikke Spor af Forskjel imellem den ærede Ordførers og vor Indstilling, og jeg kan derfor ikke begribe, at den ærede Ordfører vilde rette en Bebrejdelse imod os, som han med fuldstændig samme Føje kunde rette imod sig selv. Det ærede Medlem for Marhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) mente, at vi affaar en fremtidig Erstatningsfordring. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Vor Betænkning affaarer Intet som helst og taler ikke et Ord om Erstatning. Det staar efter vor Afgjørelse akkurat paa samme Maade, som det vilde staa efter Flerallets Afgjørelse eller efter en